

[Henrik Dam Kristensen]

af svineproducenterne der er ved at være, og det vil også af landdistriktpolitiske grunde være en særdeles uheldig udvikling.

Jeg kan forstå nu, at hr. Rønholt appellerer til landbrugsministeren om at skabe et historisk forlig, som kan holde mere end 3-4 år. Det var man nu ikke så optaget af, da man reviderede loven sidste gang i 1989. Da var Socialdemokratiet ikke med i det, da var man ikke særlig optaget af det. Men jeg kan samtidig også forstå, at hr. Rønholt siger, at sigtet med loven er forkert. Men det lovforslag, som foreligger nu, ligger relativt tæt, ja, faktisk meget, meget tæt på det forslag, som de tre organisationer kom med, og som hr. Rønholt har rost i høje vendinger også her i dag.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Jeg bliver taget til indtægt for den holdning, at der kun skal være ét landbrug i hvert sogn, ved at jeg accepterer fri samdrift. Nej, det, jeg gør, er at forsøge at give udtryk for, at der foregår en strukturudvikling, som vi ikke kan gøre så forfærdelig meget ved, men vi kan skabe rammerne for, at den kan foregå lovligt. Vi ved jo alle sammen godt, at fingerede forpagtningssaftaler finder sted i et urimelig stort omfang. Det er også kommet til udtryk i fjernsynet et par gange. Var det så ikke rimeligt, om vi skabte sådanne vilkår, at strukturudviklingen fik lov at forløbe smertefrit, uden at nogen skulle gå og have fornemmelsen af, at de skulle spørge til højre og venstre?

Så bliver der spurgt, om jeg mener, det er hensigtsmæssigt med opbygningen af store besætninger. Jeg får nærmest det indtryk, at det næsten er gigantbesætninger, der er tale om. Nej, jeg synes ikke, det er lykkeligt, men hvis en ejendom har et tilstrækkeligt jordunderlag, mener jeg ikke, at indehaveren skal forhindres deri. Spørgsmålet om besætningsstørrelse er jo allerede afgjort, vilkårene er bestemt af Bæredygtighedsudvalgets krav om harmoni. Der er altså således ikke grund til, at vi også her begynder at blande os i harmonibestemmelserne. De er allerede vedtaget.

Så kom til sidst spørgsmålet, om Det Konservative Folkeparti ikke kunne acceptere eller indse, at lovforslaget stort set var identisk med de tre organisationers. Der er mange fællesnævne, men der mangler noget væsentligt,

og det er vel ikke så sært, at de tre organisationer siger fra, netop fordi regeringen ikke i forsamlingshusene har lyttet intenst nok til, hvad der bliver sagt derude.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg forstod på hr. Rønholt, at han var enig i det synspunkt, som jeg gav udtryk for før, at det ville være en uheldig udvikling, hvis brugene bliver så store, at der kun er plads til én animalsk produktion i hvert sogn. Det forstod jeg på det sidste indlæg fra hr. Rønholt. Men samtidig fastholder hr. Rønholt, at der skal være fri samdrift, og at der intet besætningsloft skal være. Når man fastholder det synspunkt, støder man netop ind i det problem, som handler om, hvor store brugene bliver, og hvor mange brug der vil være plads til i dette land.

Jeg forstår også, at det betyder meget for hr. Rønholt, hvad organisationerne har sagt. Jeg hører samtidig hr. Rønholt på mange måder give udtryk for, at det ikke er særlig fornuftigt, men af hensyn til osv. vil De Konservative følge organisationerne. Dertil må jeg så sige, at jeg synes, at det var hjælpsomt, at organisationerne kom med et udspil. Men organisationerne har selvfølgelig nogle klare erhvervspolitiske mål, som de først og fremmest skal forfølge. Det er der ikke noget odiøst i, men jeg troede, Folketinget havde nogle bredere samfundspolitiske hensyn, som man også burde tage.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Jeg røber vist ikke nogen hemmelighed, hr. Henrik Dam Kristensen, ved at påstå, at organisationerne har haft deres politiske proselytter herinde i Folketinget igennem tiderne, og at også Socialdemokratiet især over for én af organisationerne har varetaget deres interesser varmt. Jeg kan bare henvise til stoploven fra 1987, som i høj grad var skabt, tilskyndet og kreeret i de daværende husmandsforeninger.

Der er jo ikke noget mærkeligt i, at man markerer sig politisk også i organisationerne. De har historisk udfyldt en politisk rolle i vores samfund, og nu opstår den situation pludselig, at de tre organisationer tilsidesætter de politiske bindinger, frigør sig fra disse politi-